

Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς

Η Ελλάδα, ως κοιτίδα πολιτισμού ανά τους αιώνες, είναι πλούσια σε μνημεία πολιτιστικής κληρονομιάς, τα οποία αντικατοπτρίζουν το μεγαλείο του ελληνικού πολιτισμού.

Η UNESCO με την καθιέρωση του θεσμού των Μνημείων Παγκόσμιας Κληρονομιάς θέλησε να προστατεύσει και να αναδείξει μνημεία, ομάδες κτισμάτων και χώρους με ιστορική, αισθητική, αρχαιολογική, επιστημονική, εθνολογική ή ανθρωπολογική αξία. Η Ελλάδα συμμετέχει προνομιακά στον κατάλογο με τα Μνημεία Παγκόσμιας Κληρονομιάς, πληρώνοντας όλα αυτά τα σπουδαία και αυστηρά κριτήρια του θεσμού.

Το πρώτο μνημείο της ελληνικής επικράτειας που εντάχθηκε στον κατάλογο της UNESCO ήταν ο Ναός του Επικούρειου Απόλλωνος, το 1986. Ο κατάλογος έκτοτε αυξήθηκε εντυπωσιακά. Σήμερα περιλαμβάνει δεκαεπτά μνημεία σε όλη τη χώρα.

Αναλυτικά τα μνημεία είναι τα εξής:

Ναός του Επικούρειου Απόλλωνος στις Βάσες (1986)

Στο κέντρο της Πελοποννήσου, στις Βάσες της αρχαίας Φιγαλείας, σε υψόμετρο 1130 μέτρων στέκει αγέρωχος και αειθαλής ο ναός του Επικούριου Απόλλωνα. Εμπνευστής και κατασκευαστής του ναού θεωρείται ο Ικτίνος, μέγας αρχιτέκτονας της αρχαιότητας, που μαζί με τον Καλλικράτη σχεδίασε τον Παρθενώνα. Τον ναό μπορείτε να προσεγγίσετε από την Ηλεία, μετά από μια μαγευτική διαδρομή δίπλα στον ρου του ποταμού Νέδα, ή από την Τρίπολη και τη Μεγαλόπολη.

Αρχαιολογικός χώρος Ακρόπολεως Αθηνών (1987)

Στο βραχώδη λόφο της Ακρόπολης, που δεσπόζει στο κέντρο της σύγχρονης Αθήνας, βρισκόταν το σπουδαιότερο και μεγαλοπρεπέστερο ιερό της αρχαίας πόλης, αφιερωμένο, κατά κύριο λόγο, στην προστάτιδα θεά της, την Αθηνά. Με τον ιερό αυτό χώρο σχετίζονται οι σημαντικότεροι μύθοι της αρχαίας Αθήνας, οι μεγάλες θρησκευτικές εορτές, οι παλαιότερες λατρείες της πόλης αλλά και ορισμένα από τα καθοριστικά για την ιστορία της γεγονότα. Τα μνημεία της Ακρόπολης, αρμονικά συνδυασμένα με το φυσικό περιβάλλον, αποτελούν μοναδικά αριστουργήματα της αρχαίας αρχιτεκτονικής, που εκφράζουν πρωτοποριακούς συσχετισμούς ρυθμών και τάσεων της κλασικής τέχνης και επηρέασαν την πνευματική και καλλιτεχνική δημιουργία για πολλούς αιώνες αργότερα.

Αρχαιολογικός Χώρος Δελφών (1987)

Στους πρόποδες του Παρνασσού, στο υποβλητικό φυσικό τοπίο που σχηματίζεται ανάμεσα σε δύο θεόρατους βράχους, τις Φαιδριάδες, βρίσκεται το πανελλήνιο ιερό των Δελφών και το πιο ξακουστό μαντείο της αρχαίας Ελλάδας. Οι Δελφοί ήταν ο ομφαλός της γης, όπου, σύμφωνα με τη μυθολογία, συναντήθηκαν οι δύο αετοί που έστειλε ο Δίας από τα άκρα του σύμπαντος για να βρει το κέντρο του κόσμου, και για πολλούς αιώνες αποτελούσαν το πνευματικό και θρησκευτικό κέντρο και το σύμβολο της ενότητας του αρχαίου ελληνισμού. Η ιστορία των Δελφών χάνεται στην προϊστορία και στους μύθους των αρχαίων Ελλήνων.

Ιερό του Ασκληπείου στην Επίδαυρο (1988)

Στην ενδοχώρα της Επιδαύρου, σε μία περιοχή με ήπιο κλίμα και άφθονα πηγαία ιαματικά νερά, βρισκόταν το Ασκληπιείο, η έδρα του θεού ιατρού της αρχαιότητας και το σημαντικότερο θεραπευτικό κέντρο όλου του ελληνικού και ρωμαϊκού κόσμου. Ήταν το κύριο ιερό της μικρής παραθαλάσσιας πόλης της Επιδαύρου, αλλά η φήμη του και η αναγνώριση της σημασίας του γρήγορα ξεπέρασαν τα όρια της Αργολίδας και θεωρήθηκε από όλους τους Έλληνες ο τόπος όπου γεννήθηκε η ιατρική. Περισσότερα από διακόσια ιαματικά κέντρα σε ολόκληρη την ανατολική Μεσόγειο θεωρούνταν ιδρύματά του. Τα μνημεία του αποτελούν σήμερα όχι μόνο παγκοσμίου φήμης αριστουργήματα της αρχαίας ελληνικής τέχνης, αλλά και εξαιρετική μαρτυρία για την άσκηση της ιατρικής στην αρχαιότητα.

Άγιον Όρος – Άθως (1988)

Το Άγιον Όρος είναι η ανατολικότερη από τις τρεις χερσονήσους της Χαλκιδικής. Έχει μήκος περίπου 60 χλμ., πλάτος 8 μέχρι 12 χλμ. και καλύπτει μια